

Gabriel Faure

(1845-1924)

Madrigal, opus 35

(tekst ArmandSilvester 1837-1901).

Inhumaines qui, sans merci, Vous raillez de notre souci. Aimez quand on vous aime	Wreed zijn jullie die- meedogenloos - spotten met wat ons ter harte gaat. Heb lief wanneer men u liefheeft
Ingrats qui no vous doutez pas Des rêves éclos sur vos pas Aimez quand on vous aime.	Ondankbaar zijn jullie die niets bevroeden van de dromen die zijn opgekomen na jullie voetstappen. Heb lief wanneer men u liefheeft
Sachez, o cruelles Beautés que les jours d'aimer sont comptes Aimez quand on vous aime	Weet, o wrede Schoonheden, dat de dagen van liefhebben zijn geteld. Heb lief wanneer men u liefheeft.
Sachez, Amoureux inconstants que le bien d'aimer n'a qu'un temps! Aimez quand on vous aime	Weet, ontrouwe Geliefden, dat het geluk van het liefhebben slechts een keer voorkomt. Heb lief wanneer men u liefheeft.
Un même destin nous poursuit. Et notre folie est la même C'est celle d'aimer qui nous fuit. C'est celle de fuir qui nous aime	Eenzelfde lot achtervolgt ons. En onze waanzin is dezelfde. Het is die om lief te hebben die ons ontvlucht; het is die om weg te vluchten van wie ons liefheeft